Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26458
Copyright: Admont, Benediktinerstift

instabilitate humanus fauor tendat. qui ho
die nimius illu fauoribus extollit. ipse cras for
tassis eu iracundie stimulis exaliqua occasio
ne incitatus reprehendit. rursus cu adusis oppri
tur: iniurius afficit. fit sic homo n audiens
n habens in ore suo redargutiones. sentire se
dissimulat qd a proximo patit. Hui g perfecti
onis iustitie beatus Iob pdicabat erat. q ta in psis
q in adusis exercitatus dicebat. Nonne dissimu
lauit. nonne silui. nne quieui. Ac si dixisset.
um in insitoria pspitas arriderent. fauorem
mundi qsi nescius dissimulaba. rursu cu ad
usitas dire reprehensionis imminere silui. qa
conuicia pcuciis n reddidi. quieui. qa eadem
animi tnqllitate in psis adusis sep pma
nere studui. Inquae itaq; medio hoo m ut di
xim dns nr ihc steterit. his utriq; loquit hec
qde pauca uba. s. mira dulcedine plena. Pax
uob inqt. Dat suis pace dns miro m. a uicis.
a morte. a diabolo. cu eos a diaboli laqueis eru
tos. et mpsenti a uicis segregat. et in futuro a mor
te liberat. Sequit. Et cu hoc dixisset. ostendit
eis man et latus. P man figurari possunt opa
diuinitatis. p latus autem mutabilitas huma
nitatis. Hac g qua dixim pace cfirmatis. ma
nus suas. i. opa diuinitatis dns ostendit. sic
nimiru. qd intenta mtis contemplatione